

KOKOOMUS NUORTEN TULEVAISUUS OHJELMA 2011–2015

KOKOOMUKSEN NUORTEN LIITON
TEESIT EDUSKUNTAVAALIEIHIN 2011 JA
VARJOHALLITUSOHJELMA KAUDELLE 2011-2015

kokoomusnuoret

WWW.TULEVAISUUSOHJELMA.FI

KOKOOMUKSEN NUORTEN LIITON
TEESIT EDUSKUNTAVAALEIHIN 2011 JA
VARJOHALLITUSOHJELMA KAUELLE 2011-2015

ESIPUHE

Huhtikuussa 2011 valittavalta uudelta eduskunnalta odotetaan paljon. Vaalien jälkeen tulee pystyä kokoomaan hallitus, jolla on selvä näkemys ja reseptit siihen, miten Suomi pelastetaan lamasta. Kuluvalla vaalikaudella alkanut velkaantumiskierre on kyettävä katkaisemaan ja Suomesta luotava jälleen innovatiivinen ja yrittäjämysteinen kasvava talous.

Suomen selviäminen taantumasta on niin mittava haaste, ettei siitä selvitä pelkällä hyvällä tahdolla ja kauniilla puheilla. Mainostoimistojen pikkunokkelat kampanjat piristävät korkeintaan puolueiden vaalikannatusta, mutta puolueilta on lupa odottaa enemmän. Niiltä on lupa vaatia selkeitä ohjelmia siitä, millaisilla keinoilla ne aikovat auttaa Suomen nykyisestä velkakurimuksesta irti – vai aikovatko.

Kokoomuksen Nuorten Liitto haastaa kaikki puolueet ja poliittiset nuorisjärjestöt julkaisemaan omat kattavat vaaliteesinsä hyvissä ajoin ennen vaaleja. Kokoomusnuoret edellyttää vastuullisia, kattavia ja konkreettisia toimenpide-ehdotuksia. Katteettomat lupaukset, tyhjät iskulauseet tai sisällöttömät imagokampanjat eivät Suomea taantumasta nosta.

Näyttääkseen esimerkkiä muille Kokoomuksen Nuorten Liitto on laatinut tämän Tulevaisuusohjelman, joka toimii Kokoomuksen Nuorten Liiton vaaliohjelmana ja varjohallitusohjelmana vaalikaudelle 2011–2015. Samalla se pyrkii hahmottamaan yhteiskuntamme tilaa laajemmassakin perspektiivissä ja etsimään niitä vaalikaudet ylittäviä kehityslinjoja, joihin vastuullisilta poliitikoilta tarvitaan selviä vastauksia ja näkemystä.

Kokoomuksen Nuorten Liiton hallitus 30.10.2010

SISÄLLYS

ESIPUHE.....	3
SISÄLLYS.....	4
TALOUSPOLITIikka.....	6
TYÖ- JA ELINKEINOPOLITIikka.....	9
MAAHANMUUTTOPOLITIikka.....	12
SOSIAALIPOLITIikka.....	15
KOULUTUSPOLITIikka.....	18
ALUE-, KUNTA- JA MAATALOUSPOLITIikka.....	22
ULKOPOLITIikka.....	25
EUROOPPA-POLITIikka.....	28
TURVALLISUUSPOLITIikka.....	31
YMPÄRISTÖPOLITIikka.....	34
LIIKENNE- JA VIESTINTÄPOLITIikka.....	37
OIKEUSPOLITIikka.....	40
LISÄTIETOJA.....	43

Maailmantalous ajautui syksyllä 2008 yhteen modernin taloushistorian suurimmista kriiseistä. Kriisi sai alkunsa Yhdysvaltain asuntomarkkinoille muodostuneesta epäterveestä hintakuplasta. Hintakupla oli muodostunut pankkien ruvettua julkisen vallan painostamina myöntämään asuntolainoja myös sellaisille henkilöille, joiden takaisinmaksukyky oli heikko.

Hintakuplan puhkeaminen Yhdysvaltain asuntomarkkinoilla heijastui nopeasti kaikkialle maailmaan ja paljasti laiminlyöntejä finanssimarkkinoilla myös Euroopassa. Myöhemmin kävi ilmeiseksi, että valvonta oli pettänyt myös monien julkisten talouksien sisällä (esim. Kreikka). Jo varhaisessa vaiheessa talouskriisi johti suureen luottamusputaan finanssimarkkinoilla ja heijastui sieltä nopeasti reaalitalouteen kaikkialla maailmassa.

Suomessa talouskriisi merkitsi ulkomaanviennin hiipumista. Voimakkaan vientivetoisena taloutena tämä johti nopeasti valtion tulojen romahdukseen. Suomen talouspolitiikassa valittiin velkaantumisinja – valtion menoja ei lähdetty sopeuttamaan romahtaneeseen tulotasoon, vaan valtiontalouteen muodostunutta vajetta lähdettiin rahoittamaan valtavalla velanotolla. Kahdessa vuodessa Suomen valtionvelka on tämän politiikan johdosta kasvanut suuremmaksi kuin koskaan aiemmin, jopa suuremmaksi kuin se oli suurimmillaan viime laman aikana.

Kokoomuksen Nuorten Liitto ei alun alkaenkaan pitänyt kestävinä niitä argumentteja, joilla voimakasta velkaantumista perusteltiin. Väite siitä, ettei lamaa haluttu syventää leikkauksia aloittamalla ja että valtiontalouden tasapainotustoimenpiteet ajoitettaisiin vasta nousukauteen, olisivat olleet perusteltuja ainoastaan, mikäli kyseessä olisi ollut vain pieni notkahdus taloudessa. Kun kyse oli kuitenkin kymmenien prosenttien romahduksesta valtion tuloissa, merkitsi tulojen korvaaminen velalla ilman mitään leikkaustoimenpiteitä (itse asiassa valtion menoja jopa kasvatettiin roimasti) ainoastaan ongelman käsittelyn siirtämistä tuonemmaksi – ja entistä pahempaan.

Maailmantalous esittää jo toipumisen merkkejä, mutta pahin on monella tapaa silti vasta edessä. Kokoomusnuorten jo edeltä näkemä velkaantumispolitiikan kauhuskenaario on toteutumassa. Valtion tulot kasvavat nyt paljon hitaammin kuin edellisen laman jälkeen. Tähän syynä on ensinnäkin se, että toisin kuin viime lama, tämä talouskriisi on ollut maailmanlaajuinen, eikä ulkomaanviennille ole näkyvissä samanlaisia elpymismahdollisuuksia kuin viime kerralla. Toiseksi näköpiirissä ei myöskään ole ”uutta Nokias”, joka toimisi edellislaman jälkihoidon tapaan talouskasvumme veturina. Kolmanneksen suomalaiset eläköityvät Euroopan nopeinta tahtia, mikä jo sinällään lisää valtion menopaineita ja vähentää työssäkäyvien määrää ja siten heikentää valtion rahoituspohjaa.

Talouden hidas elpyminen, eläkeläisten määrän lisääntyminen ja työikäisten määrän vähentyminen luovat jo sinällään suuren paineen vaikeiden menoleikkausten tekemiseen julkisella sektorilla lähivuosien aikana. Valtavaksi tuon leikkauspaineen tekee se, että samaan aikaan joudumme maksamaan laskua viime vuosien holtittomasta velkaantumisesta valtionvelan korkomenojen ja lainan takaisinmaksun muodossa. Näin leikkauspaineesta tulee kaksin verroin rajumpi. Mikäli valtiontalouden tasapainotus olisi aloitettu kokoomusnuorten ehdottamalla tavalla viipymättä, olisi lama käynyt syvemmäksi hetkellisesti, mutta edellytykset toipua lamasta olisivat käyneet paremmiksi, kun räjähdysmäisesti kasvanut velkataakka ei olisi ollut kuormittamassa kansantaloutta nykyiseen tapaan.

Menneisyyttä ei kuitenkaan voi muuttaa, vaikka raskaita virheitä onkin tehty. Kokoomusnuoret haluaa tehdä tulevaisuudessa talouspolitiikkaa, jolla korjataan velkaantumispolitiikan virheet, tasapainotetaan valtion talous ja luodaan edellytykset tulevaisuuden talouskasvulle työntekoon ja yritteliäisyyteen kannustavalla vero-, elinkeino- ja sosiaalipolitiikalla.

JULKISEN SEKTORIN OSA-ALUEILLA ALOI-
TETAAN 20–40 PROSENTIN LEIKKAUS- JA
SÄÄSTÖTOIMENPITEET ISON-BRITANNIAN
TAPAA

TÄMÄN VUOKSI KOKOOMUSNUORET VAATII ETTÄ...

- ❖ *Valtiontalouden tasapainotustoimenpiteet aloitetaan välittömästi, lisävelan ottamiseen turvaudutaan vain äärimmäisissä tapauksissa ja kaikilla julkisen sektorin osa-alueilla aloitetaan 20–40 prosentin leikkaus- ja säästötoimenpiteet Ison-Britannian tapaan*
- ❖ *Julkisen sektorin tehtävien määrää tarkastellaan kriittisesti, valtionyhtiöiden yksityistämistä jatketaan ja kartoitetaan mahdollisuuksia julkisten palveluiden ostamiseen yksityisiltä yrityksiltä*
- ❖ *Perustuslakiin ja kuntalakiin kirjataan, että valtio ja kunnat voivat tehdä alijäämäisiä budjetteja ainoastaan 3/4 ääntenenemmistöllä*
- ❖ *Suomen verojärjestelmää uudistetaan siten, että se kannustaa työhön ja yritteliäisyyteen ja luo siten edellytykset tulevaisuuden talouskasvulle*
- ❖ *Verotuksen painopistettä siirretään edelleen työn ja työn teettämisen verottamisesta erilaisiin välillisiin veroihin, kuten kulutus- ja ympäristöveroihin*
- ❖ *Pitkän tähtäimen tavoitteeksi otetaan Suomen siirtyminen tasaverotukseen tuloverotuksessa siten, että kaikkia ansio- ja pääomatuloja verotetaan samalla, riittävän alhaisella veroprosentilla*
- ❖ *Arvonlisäverotuksessa siirrytään yhteen verokantaan*
- ❖ *Yhteisöverotusta kevennetään tuntuvasti yritysten toimintaedellytysten parantamiseksi*
- ❖ *Yhteisövero-osuuden tilittämisestä evankelisluterilaiselle ja ortodoksiselle kirkolle luovutaan*
- ❖ *Verojärjestelmää yksinkertaistetaan erilaisia verovähennysoikeuksia karsimalla, minkä suhteen tärkeimpänä toimenpiteenä on vuosittain satojen miljoonien eurojen loven valtion budjettiin tuottavan asuntolainojen korkojen verovähennysoikeuden poistaminen*
- ❖ *Sosiaalietuuksien indeksisidonnaisuuksista luovutaan, eikä niitä koroteta, ennen kuin julkinen talous on jälleen kestäväällä pohjalla*
- ❖ *Suomessa ja Euroopassa laajemminkin huolehditaan finanssimarkkinoiden läpinäkyvyydestä ja riittävästä valvonnasta*

TYÖ- JA ELINKEINOPOLITIikka

Suomen ja suomalaisten hyvinvointi syntyy työllä ja yrittämisellä aikaansaadusta talouskasvusta. Ilman tasapainoista ja kasvavaa taloutta ei myöskään julkisen sosiaaliturvan ylläpitäminen ole mahdollista. Väestön ikääntyessä ja globaalin kilpailun kiristytessä on Suomen entistä tehokkaammin pystyttävä hyödyntämään yritysten ja yksilöiden potentiaali ja kannustettava näitä menestymään. Työnteon on oltava kaikissa tilanteissa kannattavampaa kuin joutenolon.

Suomen on oltava yrityksille houkutteleva sijoittumispaikka. Tämä edellyttää sellaista verojärjestelmää, joka on kansainvälisesti kilpailukykyinen ja joka houkuttaa yrityksiä ja pääomia sijoittumaan Suomeen. Verotuksen tulee kannustaa työntekoon ja yrittämiseen, minkä vuoksi yhteisöveroa sekä työn ja työn teettämisen verotusta tulee Suomessa keventää. Yksityiskohtaisemmin kokoomusnuorten veropoliittisia kantoja on käsitelty luvussa Talouspolitiikka.

Nykyisen työmarkkinapoliittisen järjestelmän suurena ongelmakohtana Suomessa on ammattiliittojen luonnottoman suuri valta työmarkkinoilla. Useat teollisuudenalat ovat lähteneet tai tekevät lähtöä Suomesta johtuen siitä, että ammattiliitot ovat hinnoitelleet suomalaisen työvoiman kohtuuttoman kalliiksi. Kallis työvoima, jähmeä työmarkkinajärjestelmä ja tiettyjen alojen lakkoalttius heikentävät Suomen houkuttelevuutta yrityksille. Ammattiliitot ovat sahanneet omaa oksaansa ajaessaan yrityksiä pois Suomesta omilla työtaistelutoimenpiteillään.

Työurat Suomessa ovat aivan liian lyhyitä. Nykyinen eläkejärjestelmä on luotu aikana, jolloin suomalaisten yleinen elinajanodote oli merkittävästi nykyistä alhaisempi. Nykyisin eläkeläiset ovat yhä terveempiä ja elävät yhä pidempään. Tämä yhdistettynä siihen, että sotien jälkeen syntyneet suuret ikäluokat ovat jäämässä eläkkeelle, on synnyttämässä kestäättömän tilanteen, jossa yhä harvemmat suomalaiset käyvät töissä ja yhä useammat ovat eläkkeellä. Tällaisen tilanteen rahoittaminen on mahdotonta.

Valtiovarainministeriön laskelmien mukaan jokainen lisävuosi suomalaisten keskimääräisiin työuriin kasvat-
taa valtion kassaa kolmella miljardilla eurolla vuosittain. Työurien pidentäminen on siksi suomalaisen yhteiskunnan kohtalonkysymys, jonka toteuttaminen on edellytyksenä valtiontalouden kantokyvyille ja riittävän sosiaaliturvan rahoittamiselle. Mitä nopeammalla aikataululla työuria pystytään pidentämään, sitä vähäisemmäksi jää julkisen sektorin tarve mittaviin menoleikkauksiin.

Myös työn tuottavuutta tulee Suomessa parantaa merkittävästi. Tämä edellyttää etenkin julkisten palveluiden tehostamista ja ohjaamista markkinaehtoisempaan suuntaan. Valtion tehtävien määrää tulee tarkastella ylipäättään kriittisesti ja niitä nykyisestä huomattavasti vähentää. Valtiollisia monopoleja purkamalla voidaan tehdä tilaa yksityiselle yritteliäisyydelle ja luoda edellytyksiä uusille innovaatioille ja taloudelliselle tehokkuudelle.

Julkisten palveluiden tuottamista tulee jatkossakin kehittää siten, että luodaan vapaat markkinat, joilla myös yksityiset palveluntuottajat voivat toimia. Kilpailuttamista tulee lisätä, julkista palveluntuotantoa vähentää, julkisia palveluntuottajia liikelaitostaa ja yksityistää sekä aiemmin julkisen sektorin itsensä tuottamia palveluita ostaa ulkopuolisilta yksityisiltä palveluntuottajilta.

Koulutuspolitiikkaa tulee Suomessa kehittää siten, että annettu koulutus vastaisi nykyistä paremmin työelämän tarpeita. Käytännössä tämä tarkoittaa ennen kaikkea koulutuksen painopisteen siirtämistä kohti ammatillista koulutusta. Lisäksi opiskeluaikojia tulee lyhentää koulutusohjelmia tiivistämällä ja pätevyysvaatimuksia päivittämällä. Yksityiskohtaisemmin kokoomusnuorten koulutuspoliittisia kantoja käsitellään luvussa Koulutuspolitiikka.

Talouskasvun ja onnistuneen työ- ja elinkeinopolitiikan kannalta on keskeistä, että Suomessa panostetaan tuotekehitykseen ja tutkimukseen riittävästi. Nykyistä yritystukijärjestelmää tulee kuitenkin kyetä tarkastelemaan kriittisesti. Yritystukien taloudellinen merkitys on vähäinen tilanteessa, jossa lähes kaikki saavat tukea. Pahimmillaan yritystuot vääristävät kilpailua ja rohkaisevat taloudellisesti kannattamattomaan toimintaan.

LAITTOMIEN LAKKOJEN JÄRJESTÄMISESTÄ LANGE-
TETTAVIEN SAKKOJEN RINNALLE SÄÄDETÄÄN SANK-
TIOKSI MYÖS VAHINGONKORVAUSVELVOLLISUUS
LAITTOAMAN LAKON YRITYKSELLE AIHEUTTAMAN
TALOUDELLISEN TAPPION PERUSTEELLA

TÄMÄN VUOKSI KOKOOMUSNUORET VAATII ETTÄ...

- ❖ *Suomalaisten työuria pidennetään systemaattisesti koulutusaikoja lyhentämällä ja eläkkeelle siirtymistä myöhentämällä*
- ❖ *Eläkkeen kertymistä muutetaan siten, että eläke karttuu huomattavasti suuremmaksi niistä palkkatuloista, jotka saadaan 65. ikävuoden jälkeen*
- ❖ *Työikäisten ja nuorten terveyden edistämiseen ja osaamisen kehittämiseen panostetaan ja yrityksiä kannustetaan vastuulliseen henkilöstöpolitiikkaan työssä jaksamisen parantamiseksi*
- ❖ *Työllistämisen kustannuksia madalletaan yrityksen velvoitteena olevan eläkemaksusuuden pienentämisellä ja sen rinnalle kehitettävillä eläkerahastopohjaisilla ratkaisuilla*
- ❖ *Työlainsäädännössä lisätään mahdollisuutta sopia asioista paikallisesti työpaikkatasolla*
- ❖ *Laittomien lakkojen järjestämisestä langetettavien sakkojen rinnalle säädetään sanktioksi myös vahingonkorvausvelvollisuus laittoman lakon yritykselle aiheuttaman taloudellisen tappion perusteella*
- ❖ *Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen verovähennyskelpoisuus poistetaan*
- ❖ *Työnvälitystoimistot yksityistetään byrokratian vähentämiseksi ja tehokkuuden lisäämiseksi*
- ❖ *Valtion ja kuntien monopoleja puretaan ja niiden toimialoja vapautetaan kilpailulle*
- ❖ *Julkisia yritystukia kehitetään siten, että tukea annetaan julkisesti tuettujen yrityslainojen ja verovähennysten muodossa nykyisen suoran tuen sijaan*

MAAHANMUUTTOPOLITIikka

Maahanmuuton väitetään lisääntyvän tulevaisuudessa joka tapauksessa. Sen sanotaan olevan väistämätöntä; että sille ei voi tehdä mitään ja että siihen on vain sopeuduttava. Tämä ei ole totta. Valtiot tekevät jatkuvasti poliittisia ratkaisuja, joilla on maahanmuuttoa vauhdittavia tai hidastavia vaikutuksia. Poliitiikan keinoin voidaan vaikuttaa siihen, millaista maahanmuuttoa Euroopassa harjoitetaan.

Maahanmuutosta puhuttaessa tulee erottaa toisistaan työperäinen maahanmuutto ja humanitäärinen maahanmuutto. Kokoomusnuoret suhtautuu positiivisesti työperäiseen maahanmuuttoon. Mikäli henkilö saa työpaikan Suomesta ja muuttaa sen perässä maahan, tulee hänet toivottaa tervetulleeksi. Erityisen myönteisesti kokoomusnuoret suhtautuu ulkomaisten yritysten sijoituksiin ja sijoittumiseen Suomeen.

Nykyisellään Suomen korkea veroaste on kuitenkin omiaan vähentämään ulkomaisten yritysten, pääomien ja huippuosaajien sijoittumista Suomeen. Sitä vastoin suomalainen sosiaaliturvajärjestelmä, joka takaa maahanmuuttajille Euroopan suurimmat sosiaalietuudet, houkuttaa sellaisia maahanmuuttajia, joiden työllistymismahdollisuudet Suomessa ovat heikot.

Humanitäärinen maahanmuutto koostuu Suomen pakolaisleireiltä valitsemista kiintiöpakolaisista sekä omin avuin saapuvista turvapaikanhakijoista. Toisin kuin usein luullaan, kansainväliset sopimukset eivät velvoita vastaanottamaan kiintiöpakolaisia. Vuodesta 2001 lähtien Suomen kiintiö on eduskunnan päätöksen nojalla ollut 750 pakolaista vuodessa. Kiintiöpakolaisia vastaanottavat Suomen lisäksi vain hyvin harvat maat.

Kokoomusnuoret pitää kiintiöpakolaisjärjestelmää vanhentuneena. Se on luotu aikana, jolloin Suomeen ei kohdistunut muuta humanitääristä maahanmuuttoa. Tilanne on kuitenkin ratkaisevasti muuttunut vuodesta 1985, jolloin Suomi vastaanotti ensimmäiset kiintiöpakolaisensa. Viime vuosina pelkästään Suomeen pyrkivien turvapaikanhakijoiden määrä on kasvanut räjähdysmäisesti ja vastaanottokeskukset ruuhkautuneet. Suomen resurssit eivät riitä edes nykyisistä turvapaikanhakijoista huolehtimiseen.

Suomen maahanmuuttopolitiikan suurimmat ongelmat tällä hetkellä ovat perusteettomat turvapaikkahakemukset sekä turvapaikanhakijoiden määrän hallitsematon kasvu. Turvapaikanhakijoiden määrä on lisääntynyt vuoden 2007 tuhannestaviidestäsadasta vuoden 2009 yli kuuteentuhanteen. Suurimpana syynä turvapaikanhakijoiden määrän kasvuun on se, että Suomen turvapaikanhakijoilleen myöntämät tuet ovat EU:n suurimmat.

Erityisen ongelmallista on myös oikeus perheenyhdistämiseen ja sen väärinkäyttö. Jokainen Suomesta turvapaikan saanut alaikäinen käynnistää yhdistämisprosessin, jonka tuloksena maahan saapuu usein jopa kymmeniä perheenjäseniä tai sellaisiksi tekeytyviä. Oikeus perheenyhdistämiseen ruokkii järjestäytyntä rikol-

lisuutta, jonka avulla kuljetetaan alaikäisiä Suomeen korvausta vastaan tarkoituksena saada maahan koko perhe. Suomen maahanmuuttotilastoja vääristää se, että perheen yhdistämisen perusteella Suomeen saapuneet turvapaikanhakijan sukulaiset luokitellaan työperäisiksi maahanmuuttajiksi.

Maahanmuuttopolitiikan pitää tapahtua vastaanottajamaan ehdoilla. Maahanmuuttajia tulee vastaanottaa vain sen verran, kuin mitä on mahdollista menestyksellisesti sopeuttaa vastaanottavan yhteiskunnan kieleen, tapoihin ja lakeihin. Maahanmuuttopolitiikan tulee perustua siihen, että muuttaja sopeutuu vastaanottavaan yhteiskuntaan, eikä päinvastoin.

Hyvää tarkoittavat monikulttuurisuusprojektit ovat osoittautuneet vahingollisiksi sekä vastaanottajamaille että maahanmuuttajille itselleen, kun sopeutumisprosessit ovat niiden myötä hidastuneet. Etenkin islamilais-taustaisilla toisen ja kolmannenkin sukupolven maahanmuuttajilla on suuri riski uskonnolliseen radikalisoitumiseen, mikäli ei ajoissa huolehdi heidän mukautumisestaan uuteen yhteiskuntaan.

MAAHANMUUTTAJIA EI VASTAANOTETA
ENEMPÄÄ, KUIN MITÄ HEITÄ
ON MAHDOLLISTA SOPEUTTA
VASTAANOTTAVAAN YHTEISKUNTAAN

TÄMÄN VUOKSI KOKOOMUSNUORET VAATII ETTÄ...

- ❖ *Vero-, maahantulo- ja sosiaaliturvajärjestelmiä kehitetään siten, että ne kannustavat yrityksiä ja työte-
liäitä maahanmuuttajia tulemaan Suomeen mutta vähentävät houkutusta tulla Suomeen vain hyvän sosiaa-
liturvan vuoksi*
- ❖ *Suomi vastaanottaa vain sellaisia pakolaisia, joilla on hyvät edellytykset sopeutua suomalaiseen yhteis-
kuntaan*
- ❖ *Perusteettomien turvapaikanhakijoiden houkutusta tulla Suomeen vähennetään heikentämällä syste-
maattisesti Suomen turvapaikanhakijoille myöntämiä sosiaalietuuksia*
- ❖ *Turvapaikanhakijoille maksettavasta toimeentulotuesta luovutaan kokonaan ja turvapaikanhakijoille
kustannetaan ainoastaan asuminen ja ruoka*
- ❖ *Ilmeisen aiheettomien turvapaikanhakijoiden (esim. ns. Dublin-tapaukset) kohdalla tulee olla mahdolli-
suus pikakäännätykseen yhden vuorokauden sisällä*
- ❖ *Maahanmuuttoviranomaisille turvataan riittävät resurssit turvapaikkahakemusten käsittelyyn, jotta sel-
västi perusteettomat turvapaikanhakijat voidaan nopeasti käännätyä, eivätkä he täten pääse aiheettomasti
nauttimaan sosiaalietuuksista*
- ❖ *Oikeus perheen yhdistämiseen rajataan koskemaan vain niitä maahanmuuttajia, joilla on jo työpaikka
Suomessa ja edellytykset elättää perheensä ilman sosiaaliavustuksia*
- ❖ *Maahanmuuttajia ei vastaanoteta enempää, kuin mitä heitä on mahdollista sopeuttaa vastaanottavaan
yhteiskuntaan*
- ❖ *Monikulttuurisuusprojekteista ja muista julkisin varoin tuetuista maahanmuuttajien alkuperäistä kulttuu-
ria ylläpitävistä hankkeista luovutaan*
- ❖ *Julkisin varoin kustannettu maahanmuuttajien oman äidinkielen opetus lopetetaan*

Väestön ikääntyminen ja huoltosuhteen heikkeneminen asettavat sosiaalipolitiikan sektorin aivan erityisen suurien haasteiden eteen. Suomen valtiomalli on rakennettu korkean verotuksen, massiivisen julkisen sektorin ja mittavien sosiaalisten tulonsiirtojen varaan. Tilanteessa, jossa yhä harvempi käy töissä ja yhä useampi on eläkkeellä, ei tällaista valtiomallia enää voida pitää yllä, vaan sosiaalijärjestelmällemme ja sen rahoittamiselle on kyettävä etsimään uudenlaisia vaihtoehtoja.

Huoltosuhteen heiketessä dramaattisesti lyhyelläkin aikavälillä ei Suomella ole tulevaisuudessa enää varaa ylläpitää nykyisen laajuisia julkista sektoria. Veronmaksajien määrän väheneminen heikentää julkisen sektorin rahoitus pohjaa ja tulee väistämättä johtamaan mittaviin leikkauksiin. Erityisen suuri leikkauspaine kohdistuu sosiaalimenoihin, jotka nykyisellään leikkaavat valtion ja kuntien budjeteista leijonanosan.

Jotta sosiaalipalvelujen taso voitaisiin pitää kohtuullisella tasolla siitä huolimatta, että leikkauksia on välttämätöntä tehdä, tulee tarkastella kriittisesti sitä, miten sosiaalipalvelut tuotetaan. Tehokkuutta lisäämällä on mahdollista säästää kustannuksissa palvelutasoa heikentämättä. Palveluiden keskittäminen isompiin yksiköihin ja hallinnollisten päällekkäisyyksien karsiminen tehostavat toimintaa ja säästävät veronmaksajien rahoja.

Esimerkiksi terveydenhuollossa on välttämätöntä keskittää vaativa erikoissairaanhoito nykyistä suurempiin keskuksiin, jotta voidaan varmistaa ammattiosaamisen säilyminen ja kustannusten pysyminen hallinnassa. Vaativimmat hoidot tulee keskittää kokonaan yliopistollisiin keskussairaaloihin. Perusterveydenhuolto ja perustason erikoissairaanhoito, kuten dialyysihoidot ja diabeetikoiden hoitaminen, voidaan puolestaan järjestää sosiaali- ja terveysalueiden mukaan. Täten on mahdollista tuottaa osa palveluista lähempänä asiakaskuntaa.

Palvelutuotannossa tulee myös jatkuvasti kyetä asettamaan kyseenalaiseksi se, missä määrin julkisen sektorin on mielekästä toteuttaa palveluita omana tuotantonaan. Taloudellista voittoa tavoittelemattomalla julkisella sektorilla on taipumus myös käyttää rahansa tehottomasti, kun taloudellinen kannuste ei ole innovoimassa uusia tehokkaampia tuotantotapoja. Kilpailuttaminen, palveluiden hankkiminen ostopalveluina yksityisiltä yrittäjiltä ja julkisten palvelutuottajien liikelaitostaminen ja yksityistäminen ovat avainasemassa palvelutuotannon tehostamisessa.

Terveys- ja muiden palveluiden tuottamisessa on mahdollisuuksien mukaan käytettävä myös entistä enemmän palvelusetelin tarjoamia mahdollisuuksia. Väestöpohjaltaan riittävän suurilla markkinoilla on palvelusetelin avulla mahdollista luoda aidot ja kilpaillut palvelumarkkinat, joilla saadaan palvelut tuotettua kustannus-

tehokkaasti ja asiakaslähtöisesti. Palvelusetelimallin etuja ovat myös kustannustietoisuuden lisääntyminen ja palveluiden käyttäjien valinnanmahdollisuuksien laajentuminen.

Sosiaalipolitiikan saralla on tärkeää tarkastella kriittisesti myös nykyistä sosiaalisten tulonsiirtojen mittavaa kenttää. Nykyisellään mittava sosiaaliturva muodostaa usein tuloloukkuja, joissa työn vastaanottaminen ei ole kannattavaa. Työnteosta rangaistaan nykyjärjestelmässä kolminkertaisesti. Mikäli henkilö työllistyy, hänen lisääntynyttä tulotasoaan syövät ensinnäkin aiempien sosiaalietuuksien pieneneminen tai menettäminen, toisaalta palvelumaksujen nousu ja kolmannekseen verotuksen kiristyminen. Tällaisessa tilanteessa työn vastaanottaminen ei useinkaan ole kannattavaa.

Ikääntyvässä yhteiskunnassa tulee kannustaa yksilöitä sellaisiin ratkaisuihin, jotka osaltaan vähentävät tarvetta turvautua julkisiin sosiaalipalveluihin. Kannustamalla perheitä asumaan lähellä isovanhempiaan voidaan vähentää tarvetta sekä julkiseen päivähoitoon että vanhustenhoitoon, kun alle kouluikäiset lapset voivat olla isovanhempiensa luona hoidossa vanhempien käydessä töissä.

VANHEMMUUDEN KUSTANNUKSET JAETAAN
KAIKKIEN TYÖNANTAJIEN KESKEN PERUSTAMALLA
RAHASTO, JONKA AVULLA KATETAAN
VANHEMMUUDEN KUSTANNUKSET JA JONKA
VARAT KERÄTÄÄN KAIKILTA TYÖNANTAJILTA

TÄMÄN VUOKSI KOKOOMUSNUORET VAATII ETTÄ...

- ❖ *Yksilöitä kannustetaan useita sukulaisia kattaviin asumisratkaisuihin, jotta tarve julkiseen päivä- ja vanhustenhoitoon vähenisi isovanhempien kyetessä huolehtimaan alle kouluikäisistä lapsista työpäivän aikana ja muun perheen kyetessä huolehtimaan vanhuksistaan*
- ❖ *Subjekttiivinen päivähoito-oikeus rajataan koskemaan vain puolipäiväistä hoitoa sellaisissa tilanteissa, joissa toinen tai molemmat perheen vanhemmista ovat kotona*
- ❖ *Väestöpohjaltaan riittävän isoilla alueilla pyritään luomaan aidot palvelumarkkinat, joilla palvelusetelien käyttöalaa laajennetaan ja yksityisiä palveluntuottajia hyödynnetään julkisen vallan takaamien palveluiden tuottamisessa*
- ❖ *Perusterveydenhuolto ja perustason erikoissairaanhoidon järjestetään sosiaali- ja terveysalueiden mukaan, mutta vaativa erikoissairaanhoidon keskitetään yliopistollisiin keskussairaaloihin*
- ❖ *Ansiosidonnaisesta työttömyysturvasta luovutaan ja siirrytään työttömyysturvassa Tanskan malliin, jossa työntekijöiden palkkaaminen ja irtisanominen on helpompaa, työttömyysturva suurempaa mutta lyhytkeisempaa ja jossa tarjotusta työstä kieltäytyminen pienentää työttömyysturvaa merkittävästi*
- ❖ *Kannustinloukkuja puretaan siten, että työn vastaanottamisesta tulee aina selvästi kannattavampaa kuin joutenolosta*
- ❖ *Sosiaaliturvien määrää ja myöntämisperusteita yhtenäistetään yhdistämällä esim. asumistuet*
- ❖ *Vanhemmuuden kustannukset jaetaan kaikkien työnantajien kesken perustamalla rahasto, jonka avulla katetaan vanhemmuuden kustannukset ja jonka varat kerätään kaikilta työnantajilta*
- ❖ *Työaikajärjestelmää kehitetään siten, että työnantajalle on kannattavaa ottaa huomioon perheellisten ihmisten tarpeet, kuten joustot työajoissa sekä mahdollisissa erityistilanteissa, kuten lapsen sairastuessa*
- ❖ *Sosiaalipolitiikan pitkän tähtäimen tavoitteeksi otetaan syntyvyyden lisääminen poistamalla lasten hankinnan esteitä ja tekemällä lasten hankkimisesta taloudellisesti mahdollista tai jopa kannattavaa*

Korkea sivistyksellinen taso on modernin yhteiskunnan perusedellytys. Rationaalinen päätöksenteko ja demokratian toimivuus ovat mahdollisia ainoastaan silloin, kun yhteiskunnan jäsenten sivistyksellinen taso on riittävän korkealla tasolla. Myöskään taloudellinen menestys kansainvälisessä kilpailussa ei ole mahdollista ilman korkeasti koulutettua ja osaavaa työvoimaa.

On yhteiskunnan kokonaisedun mukaista, että mahdollisuus hankkia koulutusta perustuu pikemminkin yksilön kykyihin kuin hänen varallisuuteensa. Tästä näkökulmasta on perusteltua, että koulutus on vastaisuudessakin Suomessa perusteiltaan maksutonta. Yhteiskunnan näkökulmasta koulutuksen tarjoaminen maksutta tulee kuitenkin nähdä ennen kaikkea investointina. Tuon investoinnin tulee olla yhteiskunnalle kannattava sijoitus, joka tarjoaa sijoituksen suuruuteen nähden myös riittävän tuoton.

Peruskoulun tulee toimia yleissivistävänä kouluna, jonka käy koko ikäluokka. Silti tulee tunnustaa, että eri oppilailla on synnynnäisesti erilaiset valmiudet omaksua uutta tietoa. Nykyisellään koulutusjärjestelmän kielteinen suhtautuminen tasoryhmiin pakottaa hitaimmat ja nopeimmat oppilaat istumaan samoissa opetusryhmissä. Tämä ei ole perusteltua. Nykyjärjestelmässä lahjakkaimmat oppilaat turhautuvat helposti, kun eivät saa riittävästi älyllisiä haasteita. Vastaavasti hidasoppisimmat jäävät luokissa herkästi muista oppilaista jälkeen, kun opetusvauhti pidetään keskiverto-oppilaan tasoa vastaavana.

Yksilöiden koulutuksellinen erikoistuminen on yhteiskunnan näkökulmasta perusteltua. On tärkeää, että suomalaiset osaavat esimerkiksi mahdollisimman monia kieliä. Suomalaisten kokonaiskielitaitoa rajoitetaan kuitenkin sillä, että oppilaiden lukujärjestyksiä kuormittaa kaikille pakollinen toinen kotimainen kieli. Peruskoulun ylimmillä luokilla valinnaisuus on perusteltua muissakin oppiaineissa, mutta nykyisin tosiasiallisen valinnaisuuden toteuttamista rajoittavat usein liian pienet oppilasmäärät.

Sekä toisella että korkea-asteella koulutuspaikkojen määrät vastaavat huonosti työelämän tarpeita. Lukiokoulutus on liian monelle vain keino pitkitää lopullista uravalintaa, kun taas toisen asteen ammatillista koulutusta tarvittaisiin työmarkkinoilla nykyistä enemmänkin. Myös korkeakoulukentällä aloituspaikat vastaavat monella alalla varsin huonosti työelämän tarpeita.

Kansantaloudellisessakin mielessä on välttämätöntä, että työuria pidennetään myös alkupäästä. Tässä keskeistä on opiskeluaikojen lyhentäminen ja työelämään siirtymisen aikaistaminen. Tähän voidaan vaikuttaa

ensinnäkin opiskelupaikkojen määrän sovittamisella vastaamaan työelämän tarpeita. Toisekseen tulee tiivistää niitä koulutusohjelmia, jotka voisi toteuttaa nykyistä tiiviimmässä aikataulussa.

Kolmanneksen tulee uudistaa merkittävästi nykyistä opintotukea. Nykyinen opintotukimalli on jokseenkin huonoin kuviteltavissa oleva järjestelmä, joka ei kannusta sen enempää opiskelemaan kuin työskentelemään. Opintoraha on sen verran pieni, ettei se mahdollista täysipäiväistä opiskelua. Toisaalta opiskelijoiden tulorajat ovat niin matalat, että vähäisenkin opintotuen menettää nopeasti, mikäli tekee liikaa töitä.

TOISEN KOTIMAISEN KIELEN
PAKOLLISUUDESTA OPPIAINEENA
LUOVUTAAN

TÄMÄN VUOKSI KOKOOMUSNUORET VAATII ETTÄ...

- ❖ *Peruskouluissa otetaan käyttöön tasokurssit, joissa oppilaat voidaan jakaa hitaasti, keskitasoisesti ja nopeasti oppivien opetusryhmiin*
- ❖ *Toisen kotimaisen kielen pakollisuudesta oppiaineena luovutaan ja siirrytään järjestelmään, jossa jokaisen oppilaan on opiskeltava oman äidinkiellensä lisäksi kahta itselleen vierasta kieltä*
- ❖ *Oppilaitoksille mahdollistetaan erikoistuminen koulutuksellisesti perusteltujen valinnaisaineiden puitteissa peruskoulun ylimmiltä luokilta lähtien*
- ❖ *Lukioiden aloituspaikkoja vähennetään ja ammatillisen koulutuksen paikkoja lisätään työvoimatarpeen mukaisessa suhteessa*
- ❖ *Mahdollistetaan kaksivuotiset koulutusohjelmat toisen asteen ja korkea-asteen ammatillisessa koulutuksessa niillä aloilla, joilla se oppisisältöjen puolesta on perusteltua*
- ❖ *Oppisopimuskoulutusta lisätään aloilla, joilla se on tarkoituksenmukainen koulutusmuoto*
- ❖ *Korkea-asteen opiskelijapaikkamäärät sovitetaan vastaamaan työelämän tarpeita*
- ❖ *Korkeakouluihin järjestetään koulutusohjelmakohtaiset pääsykokeet, jotka oikeuttavat pyrkimään samansisältöisiin koulutusohjelmiin eri korkeakouluissa samalla pääsykokeella*
- ❖ *Julkista rahoitusta jaetaan korkeakouluille koulutusmäärien sijaan laatuun ja tuloksellisuuteen perustuen ja korkeakouluja kannustetaan hakemaan nykyistä enemmän yksityistä rahoitusta*
- ❖ *Korkeakouluissa edistetään moderneja oppimismenetelmiä tietotekniikkaa hyödyntäen, esimerkiksi kansainvälisten huippututkijoiden internetluentojen sisällyttämisellä koulutukseen*
- ❖ *Ylempi ja alempi korkeakoulutus eriytetään toisistaan kaikilla sellaisilla aloilla, joilla se on perusteltua ja joilla jo kandidaatintutkinto tosiasiaassa tarjoaa riittävän työelämäosaamisen*
- ❖ *Julkishallinnossa pätevyysvaatimukseksi asetetaan alempi korkeakoulututkinto sellaisissa tehtävissä, joissa ei tosiasiallisesti tarvita ylemmän korkeakoulututkinnon tasoista osaamista*
- ❖ *Toisen kotimaisen kielen osaaminen poistetaan julkishallinnon pätevyysvaatimuksista niillä alueilla ja aloilla, joilla toisen kotimaisen kielen taitoa ei tosiasiaassa tarvita*

- ❖ *Opiskeluaikoja lyhennetään tehokkaaseen opiskeluun kannustavalla opintotukijärjestelmällä, jossa opintolainan korot voi vähentää verotuksessa valmistumisen jälkeen*
- ❖ *Useamman kuin yhden ylemmän korkeakoulututkinnon suorittaminen tehdään maksulliseksi*
- ❖ *ETA-alueen ulkopuolelta tuleville opiskelijoille määrätään lukukausimaksut, jotka voi myöhemmin vähentää verotuksessa, mikäli opiskelija jää Suomeen työskentelemään*
- ❖ *Kaikilla koulutusasteilla siirrytään riittävän suuriin koulutusyksiköihin, jotta riittävän suuri oppilas-/opiskelijapohja mahdollistaisi monipuolisen opetus- ja kurssitarjonnan*

PERUSKOULUISSA OTETAAN
KÄYTTÖÖN TASOKURSSIT

ALUE-, KUNTA- JA MAATALOUSPOLITIikka

MAATALOUSPOLITIikka

Aivan viime vuosiin asti Suomessa ja Euroopassa laajemminkin on tuotettu ruokaa enemmän kuin sitä on kulutettu. Viime vuosisadan loppupuoliskolla viljelysmaan tuottavuus kolminkertaistui viljelytekniikoiden kehittymisen, lannoituksen, kasvinsuojeluaineiden ja koneellistumisen myötä. Tämän kehityksen johdosta ruoasta syntyi ylitarjontaa ja alettiin puhua mm. voivuorista.

Uusin kehitys on kuitenkin kulkemassa toiseen suuntaan, vaikkei sitä kovin laajasti vielä tiedostetakaan. Maailman väestönkasvu ja kehittyvien maiden elintason nousu ovat johtamassa siihen, että ruoasta ei ole enää ylitarjontaa – pikemminkin päinvastoin. Useat maat ovat ryhtyneet toimiin turvatakseen väestönsä ruoansaannin. Esimerkiksi Kiina on ostanut ja vuokrannut merkittäviä maa-aloja Afrikasta.

Suomalainen maatalous on ilman omaa syytään joutunut pitkään elämään osittaisessa suunnitelmataloudessa, josta se on siirtynyt markkinatalouteen vasta Euroopan unioniin liittymisen myötä. Kuten tavallista, tässäkin tapauksessa muutos ei ole ollut kivuton. Sääntelytalouden aikoihin tilakoko ei kehittynyt järkevästi ja suomalainen maatalous jäi 30 vuotta muuta Eurooppaa jälkeen.

Euroopan unionin jäsenyyden aikana suomalainen maatalous on kokenut merkittävän rakennemuutoksen. 15 vuoden aikana tiloista on poistunut kolmannes. Maatilojen on täytynyt kasvaa pysyäkseen kilpailukykyisinä. Tämä kehitys jatkuu edelleen.

EU:n maataloustukien lisäksi Suomi maksaa edelleen kansallisia maataloustukia. Maamme sai tämän erioikeuden, sillä unionin maatalouspolitiikka ei lähtökohdiltaan ollut tasavertainen. Useissa Keski-Euroopan maissa EU:n yhteinen CAP-tuki pellohehtaaria kohden on kaksinkertainen Suomeen ja useimpiin jäsenvaltioihin verrattuna.

Myös maatilojen investointien rahoittamisessa on tehty virheitä. Kun maatalousinvestointeihin on annettu suoraa tukea, on ollut valitettavan yleistä, että hyöty on mennyt maatilaa ohi materiaalivalmistajille näiden nostaessa hintoja investointitukea vastaavan määrän.

KUNTA- JA ALUEPOLITIikka

Suomessa on liian paljon kuntia ja useimmilla niistä on liian suppea väestöpohja, mikä tekee kunnallisten tehtävien tehokkaan toteuttamisen mahdottomaksi. Toimivia palvelumarkkinoita on mahdotonta toteuttaa alueilla, joilla noille palveluille ei ole riittävästi käyttäjiä.

Kuntien palkkalistoilla on myös suhteettoman paljon hallinnollista henkilökuntaa. Säästöjen toteuttaminen kuntaliitosten avulla on osoittautunut vaikeaksi johtuen kunnallisten virkamiesten irtisanomissuojasta. Pa-himpana esimerkkinä tästä on Suur-Salo, jossa kuntaliitoksen seurauksena syntyneessä suurkunnassa entiset kunnanjohtajat säilyttivät virkansa eikä hallinnollisia päällekkäisyyksiä päästy karsimaan.

Suomen kunnat eivät myöskään ole tunnettuja erityisen tehokkaasta rahankäytöstään. Kunnallispäättäjien taipumus kasvattaa kuntien menoja tulojen tasolle ja niiden yli ei ole edesauttanut pitkäjänteistä ja vastuullista taloudellista suunnittelua. Samaan aikaan valtio on vaikeuttanut kuntien asemaa säätämällä niille jatkuvasti uusia lakisääteisiä tehtäviä.

ALUEKEHITYKSEN KANNALTA
TÄRKEISTÄ KUNTALIITOKSISTA
KIELTÄYTYVÄT KUNNAT MENETTÄVÄT
VALTIONOSUUTENSA

TÄMÄN VUOKSI KOKOOMUSNUORET VAATII ETTÄ...

- ❖ Euroopan unioni ja Suomi turvaavat huoltovarmuuden ja maatalouden kehittymisen, jotta ruokaa riittäisi myös tulevaisuudessa
- ❖ EU:n maatalouspolitiikkaa uudistettaessa vuonna 2013 luodaan nykyistä yksinkertaisempi ja tasavertaisempi tukijärjestelmä, jonka myötä Suomen ei enää tarvitse maksaa kansallisia maataloustukia ja keinotekoinen ristiriita 141- ja 142-alueiden välillä poistuu
- ❖ Maatilojen suorien investointitukien sijasta myönnetään investointeihin korkotukea
- ❖ Suomessa ja Euroopassa harjoitetaan sellaista maatalouspolitiikkaa, jonka päämääränä on asteittainen ja hallittu siirtyminen kohti tilannetta, jossa maatalous voi toimia markkinaehtoisena elinkeinona ilman yhteiskunnan väliintuloa
- ❖ Tilakokoja kasvatetaan edelleen suomalaisessa maataloudessa sen kilpailukyvyyn parantamiseksi ja tukiriippuvuuden vähentämiseksi
- ❖ EU:ssa luodaan Luomun lisäksi muitakin eurooppalaisia laatustandardeja, joiden avulla kuluttaja voi tukea kestäväää tuotantoa (esim. liha, jonka tuotannossa ei ole käytetty antibiootteja)
- ❖ Tuontiruualta vaaditaan samoja hygieniä-, ympäristönsuojelu- ja tuotantoeläimen hyvinvointia koskevia standardeja kuin mitä laki edellyttää kotimaiselta ja eurooppalaiselta ruualta
- ❖ Poliittiset ratkaisut, joita tehdään koskien muuntogeenisiä elintarvikkeita, perustetaan tieteellisiin tosiasioihin eikä tunnepohjaiseen geenimuuntelun vastustamiseen
- ❖ Kuntien määrää Suomessa vähennetään merkittävästi siten, että kunnat muodostuvat yhtenäisten työ-
säkäyntialueiden mukaan
- ❖ Aluekehityksen kannalta tärkeistä kuntaliitoksista kieltäytyvät kunnat menettävät valtionosuutensa
- ❖ Kuntaliitosten yhteydessä mahdollistetaan henkilökunnan irtisanominen niissä tapauksissa, joissa henkilöstön karsiminen hallinnollisten päällekkäisyyksien vuoksi on perusteltua
- ❖ Koko maan asuttuna pitämisen sijaan panostetaan maakuntakeskusten kehittämiseen
- ❖ Kuntien valtionosuuksia leikataan tai vähintäänkin niiden kasvattamisesta pidättäydytään
- ❖ Kuntien lakisääteisiä tehtäviä vähennetään siten, että kuntia velvoitetaan vain perustoimintojen järjestämiseen

ULKOPOLITIikka

Suomen kaltaisen pienen maan mahdollisuudet toimia kansainvälisenä vaikuttajana ovat aina rajalliset. Läpi historiansa Suomi on joutunut taiteilemaan erilaisten suurvaltapolitiittisten intressien puristuksessa ja etsimään tukea sieltä, mistä sitä on kulloinkin ollut saatavissa. Suomalaista ulkopoliittikkaa on leimannut sopeutuminen kulloiseenkin suurvaltapolitiittiseen tilanteeseen ja toimiminen sen mukaisesti.

Uudenlaiseen ulkopoliittiseen viitekehykseen Suomi siirtyi liittyessään jäseneksi Euroopan unioniin. Ensimmäistä kertaa historiassaan Suomi kuuluu suurempaan maailmanpolitiittiseen toimijaan, jonka päätöksenteossa Suomi voi osaltaan itsekin käyttää isännän ääntä. Tämä seikka on avannut Suomen kansainväliselle politiikalle ainakin teorian tasolla aivan uudenlaisia vaikuttamismahdollisuuksia.

Suomen ulkopoliittikka ja julkinen keskustelu ulkopoliitikasta kärsii silti edelleen menneisyyden perinnöstä ja suomettuneisuuden painolastista. Suomen on toki aina ulkopoliitikassaan huomioitava roolinsa arvaamattoman suurvallan rajanaapurina. Siitä huolimatta kokoomusnuoret katsoo, että useimmat suomalaiset poliitikot eivät edelleenkään ole päässeet irti kylmän sodan aikaisista asenteistaan eivätkä ole hahmottaneet Suomen uutta roolia osana Euroopan unionia oikein.

Suomen ulkopoliittikan peruslähtökohtana tulee olla se, että Suomi on jäsenenä kaikissa sellaisissa kansainvälisissä yhteistyöjärjestöissä, joiden arvot ja tarkoituksena vastaavat länsimaisia ja demokraattisia arvoja. Noiden järjestöjen puitteissa Suomen tulee olla puolustamassa demokratiaa, vapautta, markkinataloutta ja muita läntisiä arvoja sen mukaisesti, kuin Suomella pienenä maana vaikutusmahdollisuuksia on.

Suomen ulkosuhteiden tärkein viitekehys ja vaikutuskanava on Euroopan unioni. Suomen etu olisi, että Euroopan unioni harjoittaisi mahdollisimman yhtenäistä ulkopoliittikkaa suhteessa unionin ulkopuolisiin toimijoihin. Nykyisellään tämä ei käytännössä toteudu, sillä Euroopalla on yhteistä ulkopoliittikkaa enemmän paperilla kuin käytännössä. Lissabonin sopimuksessa otettiin hieman askeleita eteenpäin yhteisen ulkopoliittikan saralla, mutta todellisiin tarpeisiin nähden nuo askeleet jäivät auttamattomasti liian lyhyiksi.

Euroopan yhteisen ulkopoliittikan suurimpana esteenä on se, ettei ulkopoliittikkaa ole yksiselitteisesti siirretty kansalliselta tasolta unionin toimivaltaan. Vaikka EU:lla nykyisin onkin oma ulkopoliittinen korkea edustajansa ("ulkoministeri"), on tämän toimivalta varsin rajattu niin kauan, kuin unionin jäsenmaat pitävät kiinni omasta ulkopoliittisesta toimivallastaan.

Euroopan unionin tärkeimmät kumppanit ovat ja tulee olla Yhdysvallat ja Venäjä. Yhdysvaltoihin Eurooppaa sitoo yhteinen kulttuurinen perinne ja käsitys yhteisistä, läntisistä arvoista. Venäjän 1990-luvulla lupaavasti alkanut demokratia- ja markkinatalouskehitys on valitettavasti ottanut merkittävästi takapakkia 2000-luvulla, mikä on jälleen jonkin verran vaikeuttanut lännen ja Venäjän yhteistyötä. Venäjän sitominen osaksi läntistä yhteistyötä on vaativa tavoite, jonka edellytyksenä on demokratian ja vapaan markkinatalouden periaatteiden juurtuminen Venäjällä.

Kansainvälispoliittisilla areenoilla esiintyy nykyisin yhä enenevässä määrin myös perinteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan ulkopuolisia yhteistyöhankkeita. Niihin on mielekästä suhtautua lähtökohtaisen positiivisesti, mutta kokoomusnuoret varoittaa sortumasta näillä areenoilla epärealistiseen haihatteluun. Esimerkiksi kansainvälisen kehitysyhteistyön ja toisaalta energia- ja ilmastopolitiikan sarjoilla omaksutaan liian usein sellaisia tavoitteita, joita ei ole mahdollista toteuttaa käytännössä. Näillä aloilla kestäviä tuloksia voidaan saavuttaa ainoastaan vapaan tieteellisen keskustelun vallitessa ja ratkaisujen perustuessa markkinaehtoiisiin periaatteisiin.

SUOMEN ANTAMAA SUORAA RAHALLISTA KEHITYSAPUA VÄHENNETÄÄN MITTAVASTI TAI SE POISTETAAN KOKONAAN, JA SIIRRYTÄÄN TUKEMAAN KEHITYSMAITA MARKKINAEHTOISESTI MM. POISTAMALLA KAUPALLE ASETETTUJA VIENTI- JA TUONTITULLEJA

TÄMÄN VUOKSI KOKOOMUSNUORET VAATII ETTÄ...

- ❖ *Suomettuneisuuden ajan ulkopoliittisesta perinteestä sanoudutaan nykyistä selvemmin irti ja Suomi asemoi itsensä selkeästi ja yksiselitteisesti demokraattisten länsimaiden joukkoon*
- ❖ *Suomi edistää kaikin käytettävissään olevin tavoin Euroopan unionin yhteisen ulkopoliitiikan syventämistä, tiivistämistä ja laajentamista siten, että lopullisena tavoitteena on ulkopoliittisen toimivallan siirtäminen EU:ssa kokonaan unionitasolle pois kansallisesta toimivallasta*
- ❖ *Euroopan yhteisen ulkopoliitiikan edistämiseksi Iso-Britannia ja Ranska luopuvat omista pysyvistä jäsenyyksistään YK:n turvallisuusneuvostossa ja niiden paikat korvataan EU:n omalla pysyvällä jäsenyydellä turvallisuusneuvostossa*
- ❖ *Suomi kehittää kahdenvälisiä suhteitaan Venäjän kanssa ja hyödyntää asemansa idän ja lännen linkkinä niin kauan, kuin Euroopan yhteinen ulkopoliittikka on vielä kehittymätöntä*
- ❖ *Suomi pyrkii omalta osaltaan sitomaan Venäjää länsimaihin, edistämään demokratian ja markkinatalouden kehitystä Venäjällä ja vähentämään Venäjän ja lännen välistä vastakkainasettelua*
- ❖ *Suomi pyrkii omalta osaltaan vaikuttamaan siihen, ettei Eurooppa tulisi riippuvaiseksi venäläisestä tuontienergiasta*
- ❖ *Kauppapolitiikassa Suomi jatkaa EU:n kautta vapaan markkinatalouden edistämistä kaikkialla maailmassa ja pyrkii uuden maailmanlaajuisen kauppaa vapauttavan sopimusjärjestelmän syntymiseen maailman kauppajärjestö WTO:ssa*
- ❖ *Euroopan unioni ja Yhdysvallat pyrkivät vähentämään niiden välillä olevia kaupan esteitä ja muodostamaan yhteisen transatlanttisen vapaakauppa-alueen*
- ❖ *Suomi edistää omassa ulkopoliitikassaan ja Euroopan unionin kautta demokratian, vapauden, markkinatalouden ja muiden läntisten arvojen toteutumista kaikkialla maailmassa*
- ❖ *Suomen antamaa suoraa rahallista kehitysapua vähennetään mittavasti tai se poistetaan kokonaan, ja siirrytään tukemaan kehitysmaita markkinaehtoisesti mm. poistamalla kaupalle asetettuja vienti- ja tuontitulleja*
- ❖ *Maailmanlaajuisessa energia- ja ilmastopoliittisessa yhteistyössä Suomi ja Euroopan unioni omaksuvat nykyistä käytännönläheisemmän, pikemminkin käytännönläheisiin keinoihin kuin ideologisiin tavoitteisiin perustuvan lähestymistavan*

EUROOPPA-POLITIikka

Jäsenyys Euroopan unionissa on Suomelle ja sen hyvinvoinnille ja kansainväliselle vaikutusvallalle ehdoton edellytys. Suomi on kansallisvaltiona niin pieni kokonaisuus, ettei se koskaan voi olla täysin itsenäinen tai riippumaton. Se on läpi historiansa ollut aina enemmän tai vähemmän riippuvainen isompien valtioiden intresseistä ja näiden ulkopolitiikasta.

EU-jäsenyyden myötä Suomen kyky pitää itseään koskevat asiat omissa käsissään ja toisaalta mahdollisuudet vaikuttaa kansainväliseen politiikkaan ovat kuitenkin laajentuneet merkittävästi. Ensimmäistä kertaa historiassaan Suomi on osa suurempaa maailmanpoliittista toimijaa, jossa sillä on aitoa vaikutusvaltaa ja jossa se toimii isännän ominaisuudessa muiden jäsenvaltioiden kanssa sen sijaan, että olisi alistettu osapuoli.

Puhtaasti eurooppalaisesta näkökulmasta käsin Euroopan unioni on yhtäläillä välttämätön ratkaisu. Eurooppalaiset kansallisvaltiot ovat nykyisin aivan liian pieniä kyetäkseen menestyksellisesti kilpailemaan sellaisten maailmanluokan suurvaltojen kanssa kuten Yhdysvallat, Kiina ja Venäjä. Yhdentynyt Eurooppa on ainut ratkaisu, mikäli eurooppalainen ääni ylipäätään halutaan saada kuulumaan maailmassa.

Suomessa ja Euroopassa laajemminkin tulisi tiedostaa, ettei valintaa voi tehdä sen välillä, käyttääkö Euroopassa valtaa eurooppalaiset kansallisvaltiot vai yhtenäinen unioni. Valinta tehdään sen välillä, käyttääkö valtaa unioni, jonka päätöksentekoon me itse saamme osallistua, vai Euroopan ulkopuoliset suurvallat, joiden päätöksentekoon emme saa osallistua. Kokoomusnuorten kanta on yksiselitteinen ja selvä: me kannatamme Euroopan unionia ja sen yhdistymisen syventämistä edelleen.

Lähtökohtaisen myönteinen suhtautuminen Euroopan unioniin ei kuitenkaan saa tehdä sokeaksi näkemään niitä suuria ongelmia, joita unionilla kiistatta on. Unioni näpertelelee usein toisarvoisten asioiden parissa samaan aikaan, kun monet keskeiset ja välttämättömät uudistukset eivät etene lainkaan. Lissabonin sopimuksessa otettiin askeleita kehityksessä eteenpäin, mutta sopimuksen hyväksymisprosessin vaativuuteen nähden saavutetut tulokset olivat varsin vaatimattomia.

Euroopan unioni on monella tapaa varsin muutopuoli kansainvälinen toimija. Tämä tulee esille parhaiten vertaamalla EU:ta Yhdysvaltoihin. Yhdysvaltain osavaltioilla ei ole itsenäistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, vaan niistä päätetään liittovaltiotasolla. Vastaavasti osavaltioilla on Yhdysvalloissa laaja itsehallinto omiin sisäisiin asioihinsa, kunhan liittovaltion perustuslakia ei rikota. Kärjistäen voi sanoa, että Euroopan unioni toimii juuri päinvastoin: ulkopolitiikka on jäänyt jäsenvaltioiden hoidettavaksi, kun taas unionitasolla askaroidaan monien sellaisten kysymysten parissa, jotka voisivat paljon paremmin tulla hoidetuiksi kansallisella tasolla.

Euroopan unionin kehitystä haittaa osaltaan myös se, ettei se ole kyennyt päättämään, kumpi sille on tärkeämpää, alueellinen laajentuminen vai integraation syventäminen. Se on pyrkinyt edistämään molempia, mutta tosiasiasa kiireinen laajentumisvauhti on rakentanut sisäiselle yhtenäisyydelle suuria haasteita. Mitä heterogeenisempi valtioiden joukko on jäseninä EU:ssa, sitä vaikeammaksi käy intressien yhteensovittaminen. Mikäli EU haluaa todella syventää sisäistä yhteistyötään, sen on vedettävä maantieteelliselle laajentumiselleen rajat.

TURKILLE ILMOITETAAN AVOIMESTI JA REHELLISESTI, ETTEI EU VOI OTTAA SITÄ JÄSENEKSEEN VAARANTAMATTA OMAA SISÄISTÄ YHTENÄISYYTTÄÄN

TÄMÄN VUOKSI KOKOOMUSNUORET VAATII ETTÄ...

- ❖ Euroopan unionin yhteistä ulkopoliittikkaa syvennetään merkittävästi vahvistamalla unionin ulkopoliittikasta vastaavien elinten toimivaltaa siten, että lopulliseksi tavoitteeksi otetaan ulkopoliittisen vallan siirtymisen kokonaan jäsenvaltioilta unionitasolle
- ❖ Demokratian ja unionin legitimitietin lisäämiseksi EU:n presidentin valintatapaa uudistetaan siten, että presidentti valitaan suoralla kansanvaalilla, jossa äänioikeutettuja ovat kaikki EU-kansalaiset ja jossa ehdokkaita voivat asettaa eurooppalaiset kattopuolueet (EPP-ED, PES, ALDE yms.)
- ❖ Unionin perustuslakihanke saatetaan loppuun ja EU:n instituutioita ja niiden välistä toimivaltajakoa uudistetaan unionin päätöksenteon tehostamiseksi
- ❖ Ministerineuvosto lakkautetaan toimielimenä ja sen tehtävät siirretään Euroopan parlamentille, komissiolle, presidentille ja muille unionitason toimielimille
- ❖ Euroopan parlamentin toiminta keskitetään Brysseliin
- ❖ Euroopan unioni asettaa sisäisen yhdentymisensä etusijalle suhteessa kunnianhimoisiin laajentumisprojekteihin
- ❖ Unioni pyrkii saamaan jäsenikseen kaikki Länsi-Euroopan maat ja jatkaa laajentumistaan Itä-Euroopassa sitä mukaa, kun itäeurooppalaiset maat saavuttavat tosiasiallisen EU-kelpoisuuden
- ❖ Turkille ilmoitetaan avoimesti ja rehellisesti, ettei EU voi ottaa sitä jäsenekseen vaarantamatta omaa sisäistä yhtenäisyyttään
- ❖ EU:n sotilasyhteistyötä tiivistetään siten, että Euroopan unioni liittyy jäseneksi Pohjois-Atlantin puolustusjärjestö Natoon ja että vastaisuudessa EU:n jäsenvaltiot kuuluvat Natoon juuri EU:n kautta ja transatlanttisia sotilasliittosuhteita koordinoidaan unionin kautta
- ❖ EU:n rajavalvontaa tehostetaan laittoman maahantulon, salakuljetuksen sekä ihmis- ja huumekaupan ehkäisemiseksi
- ❖ Dublin-asetusta tehostetaan määräämällä jäsenvaltiolle automaattinen, perussopimuksessa määritelty sanktio, mikäli se laiminlyö kielteisen päätöksen saaneiden turvapaikanhakijoiden viipymättömän palauttamisen lähtömaihinsa
- ❖ Komission valvontavaltaa lisätään jäsenvaltioiden budjettikurin takaamiseksi
- ❖ EU:n maataloustuotteiden vientituki poistetaan
- ❖ Unionissa otetaan käyttöön yhtenäinen immateriaalioikeuslainsäädäntö ja yhtiömuotojärjestelmä

Viime vuosikymmenten turvallisuuspoliittisessa keskustelussa on voimallisesti pyrkinyt valtaamaan alaa ajatus ”laajasta turvallisuudesta” ja muuttuneista turvallisuuspoliittisista riskeistä. On todettu, ettei odotettavin turvallisuuspoliittinen uhka enää suinkaan ole rajan ylittävä vieraan vallan armeija, vaan pikemminkin yksittäinen terroristi tai suuri ympäristökatastrofi.

Tämä on sinänsä kaikki aivan totta. Perinteisen sodankäynnin aloittamisen kynnyks on noussut varsin korkeaksi monestakin syystä. Ensinnäkin Euroopan demokratisoitumisen myötä myös turvallisuustilanne on vakiintunut. Toisekseen sellaiset kansainväliset liittojärjestelmät kuten Nato tai EU luovat turvallisuutta ja vakautta piiriinsä. Kolmanneksen sotateknologian kehitys on monessa tapauksessa syrjäyttänyt perinteisen massa-armeijoiden liikutteleamiseen perustuneen sotilaallisen ajattelun.

Tästä huolimatta ei pidä tuudittautua kuvittelemaan, että sotien aika maailmassa olisi ohi tai että enää suurvallat eivät turvautuisi voimakeinoin omaa valtapolitiikkaansa edistääkseen. Hyvänä osoituksena tästä oli Georgian sota elokuussa 2008. Maailma sai huomata, että Venäjällä on edelleen tarvittaessa valmius ja uskallus ylittää pienen naapurimaan raja ja suorittaa sotilasoperaatioita sen alueella.

Kansainvälinen politiikka on aina perustunut ja perustuu edelleenkin viime kädessä voimaan. Mitä suurempi sotilaallinen pelote, sitä vaikutusvaltaisempi kansainvälispoliittinen toimija. On harhaanjohtavaa kuvitella, että sellaisilla kansainvälisten konfliktien sääntelyjärjestelmillä kuten YK:lla olisi tiukan paikan tullen vaikutusta konfliktien estämiseen. Aggressiivinen valtio voi halutessaan aloittaa sodan ja käydä sitä menestyksellä, mikäli se on voimakkaasti varustautunut. Muiden valtioiden kyky torjua tai ennaltaehkäistä tällaista aggressiota perustuu niin ikään siihen, millainen sotilaallinen pelote niillä on.

Nykyinen pitkä rauhanjakso perustui alun perin kylmän sodan aikaiseen kauhun tasapainoon, jossa molempien osapuolten sotilaallinen vahvuus toimi toisilleen pelotteena konfliktin välttämiseksi. Viimeiset parikymmentä vuotta rauha puolestaan on perustunut Yhdysvaltain ylivoimaiselle suurvalta-asemalle maailmassa ja sen luomalle pelotteelle. Yhdysvaltain suhteellinen ylivoima on kuitenkin heikkenemässä nouseviin valtioihin nähden. Tällä voi olla suuri vaikutus myös rauhantilan vakaudelle maailmassa.

Suomen turvallisuuspolitiikan perustavaa laatua oleva haasteellinen lähtökohta ei ole vuosisatojen kuluessa muuttunut. Olemme pinta-alaltaan suuri mutta väkimäärältään vähäinen valtio, jolla on toistatuhatta kilometriä yhteistä rajaa arvaamattoman suurvallan kanssa. Kaikki Suomen turvallisuuspoliittiset ratkaisut tulee tehdä tämä seikka ensimmäisenä tiedostaen.

Suomella tulee vastaisuudessaakin olla valmius käydä puolustustaistelua myös perinteisin keinoin. Tähän suuri reserviläisarmeija, yleinen asevelvollisuus ja suomalaisten korkea maanpuolustustahto antavat hyvän pohjan. Perinteisen puolustusvalmiuden alasajo rauhan aikana olisi lyhytnäköistä politiikkaa. Puolustusjärjestelmiä voi olla helppo ajaa alas, mutta tiukan paikan tullen niitä on vaikea rakentaa tyhjästä.

Suomalaisessa isänmaallisuudessa ja maanpuolustushenkisyydessä on kuitenkin riskinsäkin. Pahimmillaan se johtaa muutoshaluttomaan menneiden sankarisotien muisteluun, jossa Puolustusvoimain modernisointi ja uudenlaiseen sodankäyntiin varautuminen jää perinteisen puolustuspolitiikan varjoon. Uudistuksia puolustuspolitiikassa saatetaan vastustaa tunteenomaisista syistä vedoten lähes ainoastaan traditioon ja menneisyyden kokemuksiin. Vaikka kaikki muu politiikka pohjimmiltaan perustuukin puolustuspolitiikan onnistuneeseen järjestämiseen, ei puolustuspolitiikka ja sen taloudellinen tehokkuus saa olla kriittisen tarkastelun ulkopuolella.

SUOMI HAKEE SOTILASLIITTO NATON JÄSENYYYTTÄ JO
SEURAAVALLA VAALIKAUDELLA

TÄMÄN VUOKSI KOKOOMUSNUORET VAATII ETTÄ...

- ❖ *Yleinen asevelvollisuus säilytetään vastaisuudessaakin Suomen puolustuksellisenä perusratkaisuna*
- ❖ *Koulutettavien varusmiesten määrää ja reservin kokoa voidaan maltillisesti laskea sen verran, kuin sotilaspoliittisessa mielessä on perusteltua puolustusvalmiuden heikentymättä*
- ❖ *Samalla kun reserviä pienennetään, pidetään huoli jäljelle jäävän reservin riittävästä kertausharjoituksesta ja varusteiden ja aseistuksen ajanmukaisuudesta*
- ❖ *Puolustusvoimissa hankittujen taitojen hyödynnettävyyttä siviilielämässä kehitetään edelleen*
- ❖ *Siviilipalvelusta kehitetään siten, että sen käyneillä on valmius toimia kriisitilanteessa erilaisissa huolto- ja siviilitehtävissä*
- ❖ *Puolustusvoimien ja varusmieskoulutuksen kustannuksia ja kansantaloudellisia vaikutuksia tarkastellaan ennakkoluulottomasti sekä maanpuolustuksellisesti että taloudellisesti tehokkaimpien ratkaisujen löytämiseksi*
- ❖ *Varuskuntien maantieteellinen sijainti ja niiden koko perustuvat puolustuspoliittisiin näkökohtiin, eikä niillä tehdä aluepolitiikkaa*
- ❖ *Suomi hakee sotilasliitto Naton jäsenyyttä jo seuraavalla vaalikaudella*
- ❖ *Suomi osallistuu vastaisuudessaakin aktiivisesti Naton, YK:n ja EU:n operaatioihin antaakseen sotilailleen kokemusta myös todellisista kriisitilanteista*
- ❖ *Suomi osallistuu aktiivisesti muiden länsimaiden rinnalla terrorisminvastaiseen taisteluun*
- ❖ *Suomi pyrkii osaltaan edistämään Euroopan unionin aktivoitumista turvallisuus- ja puolustuspoliittisissa kysymyksissä*
- ❖ *Isänmaallista henkeä ja maanpuolustustahtoa lujitetaan edelleen koulujen kasvatuksen kautta*

Hyvin toteutetulla ympäristöpolitiikalla on paljon yhteistä hyvin toteutetun talouspolitiikan kanssa. Molemmissa on kyse siitä, että olemassa olevia resursseja pyritään käyttämään säästeliäästi ja tehokkaasti siten, että resurssien saanti on turvattu vastaisuudessaakin. Ympäristöpolitiikan merkitystä korostaa se, että maapallon väkimäärän kasvaessa käytettävissämme oleviin luonnonvaroihin kohdistuva kysyntä tulee kasvamaan. Kannustamalla suomalaisia yrityksiä energia- ja materiaalitehokkaaseen tuotantoon, autamme niitä luomaan kilpailukykyä tulevaisuudessa.

Luonnonvarojen tehokkaamman ja kestävämmän hyödyntämisen näkökulmasta on ensiarvoisen tärkeää, että jätteet pystytään nykyistä tehokkaammin hyödyntämään ja jatkojalostamaan. Kaatopaikoilla makaa paljon potentiaalisia raaka-aineita aina metalleista harvinaisempiin komposiitteihin. Lisäksi biojätteiden jatkojalostaminen esimerkiksi bioetanoliksi on mahdollista. Kun bioetanolin valmistetaan biojätteistä, ei arvokasta viljelyalaa tarvitse uhrata ruoantuotannon kustannuksella.

Suurin osa Itämeren saastuttavista päästöistä on peräisin maataloudesta. Suomalaisen maatalouden osuus Itämeren päästöistä on kuitenkin vain 7-8 prosenttia. Suomen on silti omalta osaltaan kannettava vastuunsa päästöjen vähentämisestä. Keskeistä on maatalouden vesiensuojelutoimenpiteiden kohdentaminen juuri niille peltolohkoille, jotka kuormittavat vesistöjä eniten.

Suomi on harvaan asuttu ja pinta-alaltaan laaja maa. Tästä johtuen laajoilla alueilla Suomessa yksityisautoilu on käytännössä ainut mielekäs liikkumismuoto. Joukkoliikenne ei ole ympäristöystävällinen ratkaisu niillä alueilla, joilla ei ole riittävää väestöpohjaa sen toteuttamiseksi. Sitä vastoin vero- yms. ratkaisuihin voidaan kannustaa yksityisautoilijoita ostamaan uudempiä ja vähäpäästöisempiä autoja.

Taajama-alueilla päästöjen vähentämiseen voidaan vaikuttaa ennen kaikkea kaavoituspolitiikalla. Eheä kaupunkirakenne ja toimiva julkinen liikenne sen sisällä mahdollistavat palvelurakenteen kehittämisen ja yksityisautoilun tarpeen vähenemisen. Ympäristön kannalta parempi, että tärkeimmät palvelut löytyvät läheltä, kuin että ne sijoitetaan automarketteihin kehäteiden varsille. Tämän lisäksi elävät kaupunkikeskustat luovat edellytykset menestykselle pk-yritystoiminnalle.

Nykyaikainen teollisuus on kehittynyt niin paljon teollistumisen aikakauden savupiipputeollisuudesta, että sen yksiköiden sijoittamista harkinnanvaraisesti lähelle asutusta voidaan pitää kestävästä kehityksen kannalta suotavana. Työmatkaliikenteen vähentämisen lisäksi tämä avaisi mahdollisuuksia myös teollisuuden kaukolämmön ja hukkaenergian hyödyntämiseen nykyistä tehokkaammin.

Ympäristöpolitiikan keskeisenä osana ilmastopoliittinen keskustelu on viime aikoina saanut huolestuttaviakin piirteitä. Tutkijoita, jotka suhtautuvat kriittisesti vallitseviin ilmastoteorioihin, on pyritty vaientamaan. Vielä huolestuttavampaa on se, että poliitikoilla on taipumus liian herkästi tarttua sellaisiinkin ympäristöystävällisinä markkinoituihin ratkaisuihin, joiden todellisia ympäristö- ja ilmastovaikutuksia ei ole vielä kunnolla pystytty tieteellisesti todentamaan.

Epäonnistuneena kokeiluna voidaan pitää esimerkiksi nykyistä Euroopan unionin päästökauppajärjestelmää, joka ei ole tuottanut toivottuja tuloksia. Kokoomusnuoret katsoo, että ympäristöpolitiikassa on vältettävä tarpeettomia sanktioita, jotka heikentävät eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä ja kiihdyttävät hiilivuotoa länsimaista kehitysmaihin. Rajoitteiden sijaan tehokkaampia tuloksia saadaan aikaan luomalla kannustimia tutkia ja kehittää entistä ympäristöystävällisempiä tuotantotapoja.

YMPÄRISTÖPOLITIIKKAA KOSKEVAT
PÄÄTÖKSET TULEE TEHDÄ PERUSTUEN
TIETEELLISIIN TUTKIMUSTULOKSIIN
EIKÄ TUNTEENOMaiseen
ILMASTOHYSTERIAAN NOJATEN

TÄMÄN VUOKSI KOKOOMUSNUORET VAATII ETTÄ...

- ❖ *Kotitalous- yms. jätteiden jatkokäsittelymahdollisuuksia kehitetään ja jätteenkäsittelyalalle houkutellaan yksityisiä yrityksiä*
- ❖ *Ongelmajätettä sisältäviin tuotteisiin lisätään ongelma-aineiden osuuden mukainen pantti, joka maksetaan kuluttajalle takaisin jäteasemalla hänen tuodessaan ongelmajätteet jatkokäsiteltäviksi*
- ❖ *Maatalouden vesiensuojelutoimenpiteet keskitetään niille peltolohkoille, jotka kuormittavat vesistöjä eniten*
- ❖ *Verotuksellisin yms. kannustein ohjataan yksityisautoilijoita vaihtamaan autonsa vähäpäästöisempiin ja uudempiin malleihin*
- ❖ *Kaavoituksessa varmistetaan eheä yhdyskuntarakenne ja toimiva joukkoliikenne taajama-alueilla, mientien säde- ja kehälinjoina kaupunkikeskusten ympärille*
- ❖ *Etenkin pääkaupunkiseudulla huolehditaan raideliikenteen riittävästä kapasiteetista kasvavan työmatkaliikenteen sujuvuuden takaamiseksi*
- ❖ *Uudet asuinalueet rakennetaan mahdollisuuksien mukaan jo olemassa olevien joukkoliikenne-, jätteenhuolto- ja energialinjojen reiteille*
- ❖ *Suurkaupan yksiköitä ei sijoiteta sattumanvaraisesti, vaan luontaisten liikennevirtojen solmukohtiin, mikä tulee myös liikennesuunnittelussa huomioida*
- ❖ *Teollisuuden yksiköitä sijoitetaan harkinnanvaraisesti lomittain muun kaupunkirakenteen kanssa työmatkaliikenteen vähentämiseksi*
- ❖ *Rakentamista ohjataan energiatehokkaampaan suuntaan normiohjauksella ja veroratkaisuilla*
- ❖ *Ilmaston ja ympäristön tutkimuksessa sovelletaan samoja tieteellisiä periaatteita kuin muissakin tieteissä, eikä tutkijoita vaienneta poliittisista syistä*
- ❖ *Ympäristöpolitiikkaa koskevat päätökset tulee tehdä perustuen tieteellisiin tutkimustuloksiin eikä tuntemattomaan ilmastohysteriaan nojaten*
- ❖ *Päästökauppakokeilut lopetetaan niiden osoittauduttua epäonnistuneiksi*
- ❖ *Ympäristöpolitiikassa panostetaan rajoitusten asemesta luomaan kannustimia, joilla rohkaistaan tutkimaan ja kehittämään ympäristöystävällisempiä tuotantotapoja*

LIIKENNE- JA VIESTINTÄPOLITIikka

Liikennepoliittista suunnittelua hallitsee maailmalla ja Suomessa keskustelu ilmastonmuutoksesta ja pyrkimys kasvihuonepäästöjen vähentämiseen kaikkialla yhteiskunnassa. Tämä ei kuitenkaan saa vaarantaa logistista kilpailukykyä ja tavallisten ihmisten arkimatkojen sujuvuutta. Pitkien välimatkojen maana Suomi joutuu toteuttamaan käytännönläheistä liikennepoliittikkaa, jossa vain etukäteen suunnittelemalla pystytään rakentamaan toimivia liikenneratkaisuja.

Viestintäpolitiikassa tärkeänä osa-alueena on Suomen kehitys tietoyhteiskuntana. Monilla mittareilla mitattuna Suomi on jäänyt loistavan 1990-luvun jälkeen pahasti keltasta maailman digitaalisessa uudistumisessa. Erityisesti julkisen sektorin tavoitteet ovat olleet hajanaisia, keinot puutteellisia ja tietojärjestelmien yhteensopivuus ongelmallista. Vaikka suunnitelmia on ollut paljon, toimeenpanoa ei ole juuri nähty.

Viestintäpolitiikan suurten eteenpäin katsovien linjojen lisäksi kokoomusnuorille ensisijaisen tärkeitä arvot, kuten sananvapaus ja yksityisyys, ovat verkkoaikakaudella joutuneet uhatuiksi. Haasteena on erityisesti riittävän toiminnan ja materiaalin kitkeminen verkosta ilman, että kansalaisten perusoikeudet vaarantuvat. Poliitikkojen ja virkamiesten tekninen osaaminen ja lainsäädännön seuraamusten ymmärtäminen eivät nuoremman sukupolven näkökulmasta aina ole saaneet kiitettävää arvosanaa.

Toimialakohtaisten haasteiden lisäksi uutta teknologiaa on jatkuvasti tarjolla sekä liikenne- että viestintäpolitiikan aloilla ja sen hyödyntäminen vaatii virkakoneistolta joustavaa ja kunnianhimoista toimintaa.

TÄMÄN VUOKSI KOKOOMUSNUORET VAATII ETTÄ...

- ❖ *Liikenteen energiatehokkuuden lisäämisessä ei turhaan rajoiteta ihmisten ja tavaroiden liikkumista, vaan keskitytään sellaisiin veroluonteisiin maksuihin ja niiden alennuksiin, joiden avulla ihmisiä ja yrityksiä kannustetaan vähentämään liikkumisestaan aiheutuvia päästöjä*
- ❖ *Tehokkuuden ja asiakaslähtöisyyden saavuttamiseksi junaliikenne ja luotsaustoiminta vapautetaan kilpailulle, ja näitä toimintoja toteuttavat organisaatiot yksityistetään ja myydään pois valtion omistuksesta siten, että syrjäseutujen junaliikenne turvataan valtion hankkimana ostopalveluna*
- ❖ *Helsingin ja Tallinnan välille rakennetaan tunneli, jossa pääsee raiteilla vähäpäästöisesti ja nopeasti kulkemaan tavara- ja henkilöliikennettä*
- ❖ *Yhdyskuntarakenteen hajautuminen pysäytetään suosimalla kaavoituksessa rakentamista erilaisille keskusalueille ja niiden ympärille*
- ❖ *Yksityisautoilun demonisointi lopetetaan ja veroluontoisilla maksuilla suunnataan autokantaa uudempaan ja vähäpäästöisempään suuntaan siten, että autoilijoilta perittävät maksut käytetään ensisijaisesti tietoverkon ja muiden autoilijoiden palveluiden kehittämiseen*
- ❖ *Julkista liikennettä pyritään tukemaan markkinaehtoisesti ja erityisesti taajama-alueilla*
- ❖ *Jalankulkua ja polkupyöräilyä edistetään liikennemuotoina sellaisilla alueilla, joilla ne etäisyyksien vuoksi ovat toimivia ratkaisuja, esimerkiksi erillisiä pyöräilykaistoja rakentamalla*
- ❖ *Tie- ja rataverkon ylläpitoon turvataan riittävä rahoitus yhtä budjettikautta pidemmällä aikavälillä siten, etteivät aluepoliittiset intressit häiritse niiden kehittämistä kokonaisuutena*
- ❖ *Jokaisella Suomen päätiellä mahdollistetaan pysähdyksetön ajo ilman esim. liikennevaloista johtuvia keskeytyksiä*
- ❖ *Valtakunnallinen laajakaistaverkko kattaa jatkossakin koko maan eikä sen nopeus saa jäädä jälkeen yleisten viestintäpalveluiden tarpeista*
- ❖ *Verkossa tapahtuva liikenne toteutuu ns. "net neutrality" -periaatteen mukaisesti, eivätkä operaattorit saa suodattaa esimerkiksi Internet-puheluita muuta verkkoliikennettä hitaammiksi*
- ❖ *Suomen oma Internetin sensurointijärjestelmä puretaan ja tietoverkoissa tapahtuvat rikokset selvitetään kuten muutkin rikokset*
- ❖ *Sananvapaus ja yksityisyydensuoja turvataan kaikille kansalaisille myös tietoverkoissa*

- ❖ *Julkishallinto lisää kansalaisten mahdollisuuksia sähköiseen asiointiin viranomaisten kanssa*
- ❖ *Kansallisesti tärkeiden tietojärjestelmien (esim. potilastietorekisteri) hallinnointi ja kehittäminen toteutetaan valtion IT-hallinnon johdolla tietojärjestelmien yhteensovittamiseksi hallitusti*
- ❖ *Yleisradio yksityistetään ja sen tuottamat ohjelmat hankitaan tarvittaessa yksityisiltä mediatuottajilta*
- ❖ *Avoimeen lähdekoodiin perustuvien ohjelmistojen käyttöä edistetään julkisella sektorilla ja julkisesti tuotetut sähköiset asiakirjat tallennetaan avoimien standardien tiedostomuotoihin*
- ❖ *Valtion ja kuntien tietojärjestelmien tietoja vapautetaan riittävässä määrin yksityisten yritysten käyttöön, jotta nämä voivat myös olla tuottamassa niihin liittyviä palveluita (esim. mobiililaitteilla käytettävät aika-
taulu- ja reittioppaat)*
- ❖ *Julkisen sektorin tietojärjestelmien toimivuus varmistetaan pyytämällä niitä kehitettäessä myös ulkopuolisten ja riippumattomien asiantuntijoiden lausunnot (näin ei menetelty esimerkiksi sähköisessä äänestyksessä, tunnetuin seurauksin)*
- ❖ *Perustetaan tietoyhteiskuntaministerin salkku, jonka tärkeimpänä tehtävänä on vastata eri viranomaisten yhteistyön lisäämisestä, julkisten tietojärjestelmien yhteensopivuuden kasvattamisesta ja julkishallinnollisten IT-hankintojen järkeistämistä*

YLEISRADIO YKSITYISTETÄÄN JA SEN
TUOTTAMAT OHJELMAT HANKITAAN
TARVITTAESSA YKSITYISILTÄ
MEDIATUOTTAJILTA

Kokoomusnuorten ajattelu kokonaisuudessaan nojaa lujasti länsimaiseen oikeusvaltioperiaatteeseen. Oikeusvaltiota tulee pitää yllä yhdellä laillisella oikeusjärjestyksellä, joka koostuu asiantuntemuksella ja tietoon perustuen valmistelluista ja säädetyistä oikeusnormeista sekä näiden oikeusnormien puolueettomasta, riippumattomasta ja yhdenvertaisesta soveltamisesta.

Kokoomusnuoret katsoo, että Suomessa etenkin väkivalta- ja seksuaalirikoksista saadut tuomiot ovat pääsääntöisesti liian lieviä. Osittain kyse on Suomessa käytettävien rikosnimikkeiden tunnusmerkistöjen tulkin-
nanvaraisuuksista. Jos esimerkiksi raiskauksen uhri ei kykene puolustamaan itseään vaikkapa unitilan takia, rikos määritellään yleensä aina raiskauksen sijasta seksuaaliseksi hyväksikäytöksi, jonka rangaistusasteikko on tekijälle rangaistusmaksimin osalta suopeampi.

Eräs ongelma on myös se, että kansainvälisessä vertailussa Suomen lainsäädäntö on elinkautisen vankeusrangaistuksen osalta löysimmästä päästä. Elinkautinen vankeusrangaistus on Suomessa lain mukaan periaatteessa koko eliniän käsittävä, mutta nykyisin käytännössä 12 vuotta elinkautista rangaistusta istuneiden vankien rangaistuksen jatkaminen tulee käsiteltäväksi. Alle 21-vuotiaana tuomittujen henkilöiden tapaukset otetaan käsitteilyyn 10 vuoden vankeuden jälkeen.

Itse rangaistusasteikkojen osalta Suomen lainsäädäntö ei kuitenkaan yleisesti ottaen ole muihin maihin verrattuna leppumpaa. Tuomioiden lievyyden suhteen ongelma on pikemminkin siinä, että Suomessa ennakotapauskäytäntö on johtanut siihen, että rangaistusasteikkojen yläpäättä käytetään varsin kitsaasti. Korkein oikeus sinänsä voisi antaa useampia alempien tuomioistuinten lainkäyttöä ohjaavia ja yhtenäistäviä ennakkopäätöksiä liittyen kysymyksiin, joista kovemmat rangaistukset voisivat olla paikallaan. Korkein oikeus ei voi kuitenkaan antaa ennakkopäätöksiä, jos sinne ei valiteta.

Tuomioistuinten toiminnassa Suomessa olisi myös merkittävästi tehostamisen varaa, etenkin mitä tulee käsittelyaikojen pituuteen. Lisäksi esimerkiksi suullisen käsittelyn oikeudenkäynneissä videokuulemista on käytetty Suomessa toistaiseksi vain vähän. Esimerkiksi rikosoikeudenkäyntien osalta vankien kuljettamisesta

tuomioistuimiin aiheutuu vuosittain yli 4,5 miljoonan euron kustannukset. Videokuulemista voidaan käyttää myös rajat ylittävissä oikeudenkäynneissä, minkä vuoksi käytännön yleistymisellä olisi selvät taloudelliset säästövaikutukset.

Erikoista Suomen oikeusjärjestelmässä on myös se, että ministerien syytekyynnys on Suomessa korkeampi kuin virkamiehillä. Ministereiden kohdalla esitutinnan aloittamisesta päättää valiokunta ja tuomioistuimena toimii vanhanaikainen valtakunnanoikeus, eivätkä tavalliset tuomioistuimet. Kokoomusnuorten näkemyksen mukaan valtioneuvoston jäsenten erilainen oikeudellinen kohtelu on Suomen kannalta kiusallinen tahra oikeusjärjestelmämme muuten melko hyvässä maineessa.

ELINKAUTISVANKIEN KOHDALLA
PRESIDENTIN ARMAHDUSOIKEUDESTA
LUOVUTAAN

TÄMÄN VUOKSI KOKOOMUSNUORET VAATII ETTÄ...

- ❖ *Suomen lainsäädäntö nojaa vastaisuudessaakin länsimaiseen oikeusjärjestykseen ja siten kansalaisten yhdenvertaisuuteen lain edessä; vaatimukset esimerkiksi polysentrisestä oikeusoikeusjärjestyksestä (esim. islamilaisen Sharia-lain osittainen omaksuminen) torjutaan päättäväisesti*
- ❖ *Vakaviin väkivalta- ja seksuaalirikoksiin suhtaudutaan aiempaa tiukemmin ja esimerkiksi murhan ja tapon sekä toisaalta raiskauksen ja seksuaalisen hyväksikäytön tunnusmerkistöjä selkeytetään tulkinnanvaraisuuksien välttämiseksi*
- ❖ *Elinkautisvankien kohdalla presidentin armahdusoikeudesta luovutaan, ehdonalaiseen pääsemisen ehto ja tiukennetaan ja mahdolliseen ehdonalaiseen päästettäessä koeaikaa jatketaan loppuelämän ajan*
- ❖ *Kaikille ehdonalaiseen vankeuteen pääseville vangeille tehdään oikeuspsykiatrinen arvio mahdollisesta vaarallisuudesta*
- ❖ *Henkeen ja terveyteen kohdistuvien rikosten valmistelu kriminalisoidaan*
- ❖ *Käräjäoikeuksien ja hallinto-oikeuksien päätöksistä valittaminen suoraan korkeampiin oikeusasteisiin mahdollistetaan ennakkopäätöstä vaativissa tilanteissa*
- ❖ *Oikeuslaitoksen toimintaa tehostetaan etenkin käsittelyaikoja lyhentämällä*
- ❖ *Lautamiesjärjestelmästä luovutaan kokonaan tuomioistuinten toiminnan tehostamiseksi ja oikeusturvan parantamiseksi*
- ❖ *Oikeus kunnallisvalituksiin rajataan koskemaan vain asianosaista eli sitä, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, etuun tai velvollisuuteen päätös vaikuttaa*
- ❖ *Suullisen käsittelyn oikeudenkäynneissä videokuulemisen käyttöä laajennetaan niissä tapauksissa, joissa näin toimimalla voidaan säästää vankienkuljetuskuluissa*
- ❖ *Sähköisen asioinnin mahdollisuutta oikeuslaitoksen piirissä lisätään*
- ❖ *Lainsäädännöllä ei yritetä ratkaista sellaisia ongelmia, joihin oikeusjärjestelmän ja julkisen organisaation tarjoamat välineet eivät sovellu*
- ❖ *Lainvalmistelun tasoa parannetaan varaamalla valmisteluun ja lain yhteiskunnallisten seurausvaikutusten arviointiin riittävän pitkä aika*
- ❖ *Valtioneuvoston jäsenten syytekynnyks lasketaan virkamiesten syytekynnyksen tasolle ja valtakunnanoikeus instituutioon puretaan siten, että syytteet ministereitä vastaan käsitellään normaaleissa tuomioistuimissa*

LISÄTIETOJA

Wille Rydman
Kokoomuksen Nuorten Liitto
puheenjohtaja
wille@kokoomusnuoret.fi
p.050-5167651

kokoomusnuoret